

Introduce Yourself

Hello teacher! my name is.....ชื่อ..... I'm studying Mathayomชั้น..... Today I'm going to tell you about the ASEAN folktale fromประเทศ..... The name of this story isชื่อเรื่อง..... let's get started.

Maeng Nguan, the Singing Cricket

Once long time ago, heaven and earth were very close. People from heaven could come down to earth very easily and people from earth could go up to heaven very easily too. In heaven, Indra was the great lord.

One night, Indra heard a beautiful sound of music that went "yong, yong, yong." He was so pleased that he wanted to give a reward to the singer.

So, he said to his courtiers, "You must bring whoever that sang the beautiful song last night to me. I wish to hear more of the beautiful song."

So the courtiers went out making announcement, "Whoever sang the beautiful song last night must come forward; the Great Indra wishes to hear more of your song.

"The gekko stepped forward and said, "It's me that sang the beautiful song last night."

"Then tell me what I need to prepare for your performance tonight for the Great Indra," asked one of the courtiers.

"Oh, you must prepare a good size bamboo pipe and hang it on a pillar at the Great Indra's hall," said the gekko.

All was done before night fell. When night fell, the gekko crawled inside the bamboo pipe and began his song, "thod, thod, thod, tappo, tappo, tappo."

The Great Indra then said, "Oh, you sang a beautiful song; I will give you a colorful jacket to wear."

Since then, Gecko has multicolored body.

Late that night, the Great Indra heard, "yong, yong, yong," the beautiful song again. "The one that Gecko sang last night was beautiful, but it is not the same.

" So, he said to his courtiers, "Do you know that I still hear the beautiful song? The one I heard before the gecko came to sing? Please go to find the singer for me."

So the courtiers went out making the same announcement, "Whoever sang a beautiful song last night must come forward; the Great Indra wishes to hear more of your song."

The bullfrog stepped forward and said, "It's me that sang the beautiful song last night."

"Then tell me what I need to prepare for your performance tonight for the Great Indra," asked one of the courtiers.

"Oh, you must prepare a good size bowl of water and place it at the foot of the stairs of the Great Indra's hall," said the bullfrog.

All was done before night fell. When night fell, the bullfrog crawled onto the bowl of water and began his song, "hueng aang, hueng aang, hueng aang."

The Great Indra then said, "Oh, you sang a beautiful song; I will give you a striped vest to wear."

Since then, the bull frog has striped body.

Late that night, the Great Indra heard, "yong, yong, yong," the beautiful song again. "The the bullfrog's song last night was beautiful, but it is not the same.

" So, he said to his courtiers, "Do you know that I still hear the beautiful song? The one I heard before the gecko and the bullfrog came to sing? Please go to find the singer for me."

This time the courtiers came across Maeng Nguan, the singing cricket. So, they asked, "Did you sing a beautiful song last night?"

"Yes, I did. Why did you ask?" asked Maeng Nguan, the singing cricket.

"Oh, the Great Indra wants to hear you sing again tonight. Would you come?"

"Yes, I will come," said Maeng Nguan, the singing cricket.

"Then tell me what I need to prepare for your performance tonight for the Great Indra," asked one of the courtiers.

"Oh, absolutely nothing. I will just fly to light at a pillar of the Great Indra's hall and sing," said Maeng Nguan, the singing cricket.

So, that night Maeng Nguan, the singing cricket went to light at a pillar of the Great Indra's hall and began singing, "yong, yong, yong."

When Indra heard the song, he felt so delighted that he came out of his hall.

"Who sang that heavenly song?" he asked.

"Oh, it is me, Maeng Nguan, the singing cricket, My Lord," Maeng Nguan said humbly.

"Then, I will give you gifts," said Indra.

"From now, you will be able to see both day and night. And you don't have to eat any ordinary food. You may enjoy heavenly food, dew drops from heaven," said Indra.

"Thank you my lord," said Maeng Nguan.

Since then Maeng Nguan, the singing cricket could see both day and night and enjoy heavenly food, dew drops from heaven.

And he continued singing his song to entertain humans and deities , . "yong, yong, yong, yong yong, yong....."

แมงง่วง จิ้งหรีดร้องเพลง

นานมาแล้ว โลกและสวรรค์นั้นมีเขตแดนติดต่อกัน เหล่าเทวดาสามารถลงมาโลกมนุษย์ได้ และ สัตว์โลกสามารถเดินทางไปสวรรค์ได้เช่นกัน และในสวรรค์ก็มีพระอินทร์เป็นเจ้า

คืนหนึ่ง พระอินทร์ได้ยินเสียงที่ไพเราะของเพลง ๆ หนึ่งแว่วมา "หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง" พระองค์ต้องการจะให้รางวัลแก่ผู้ร้องเพลง จึงได้ไต่ถ้ำมาชำระราชสำนักว่า "เจ้าต้องนำใครก็ตามที่ร้องเพลงที่ไพเราะมากเมื่อคืนนี้มาพบข้า ข้าต้องการจะฟังเพลงเพราะ ๆ นั้นอีก"

ข้าราชการสำนักออกไปป่าวประกาศ "ใครร้องเพลงที่ไพเราะเมื่อคืนนี้ จงออกมา พระอินทร์ต้องการจะให้รางวัล และฟังเพลงจากเจ้าอีก"

เจ้าตุ๊กแกก้าวออกมาข้างหน้าแล้วเอ่ยว่า "ข้าเอง ที่ร้องเพลงไพเราะเมื่อคืนนี้" "เจ้าจงบอกข้าเถิดว่าข้าต้องเตรียมอะไรในการแสดงของเจ้าคืนนี้สำหรับพระอินทร์" หนึ่งในข้าราชการสำนักเอ่ยถาม

"โอ...ท่านต้องเตรียมกระบอกไม้ไผ่ที่มีขนาดเหมาะสม ๆ และแขวนไว้ที่เสา ณ ท้องพระโรงของพระอินทร์" ตุ๊กแกบอก

ข้าราชการสำนักได้เตรียมทุกอย่างเสร็จก่อนความมืดจะปกคลุม เมื่อถึงเวลากลางคืน ตุ๊กแกก็คลานเข้าไปในกระบอกไม้ไผ่และเริ่มร้องเพลง "ต๊อด ต๊อด ต๊อด ต๊อบโป ต๊อบโป ต๊อบโป"

พระอินทร์ทรงกล่าวว่า "โอ...เจ้าร้องเพลงได้ไพเราะมาก ข้าจะให้เสื้อคลุมหลากสีแก่เจ้า" แล้วเจ้าตุ๊กแกก็ใส่เสื้อคลุมหลากสี แล้วก็มีผิวหลากสีตั้งแต่นั้นมา

ในตอนดึกคืนวันนั้น พระอินทร์ก็ได้ยินเสียงอันไพเราะแว่วดังมาอีกครั้ง "หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง"

พระองค์ทรงรำพึงว่า "เพลงที่เจ้าตุ๊กแกร้องเมื่อคืนนี้ก็ไพเราะ แต่มันไม่เหมือนกับเพลงนี้" แล้วพระองค์ก็ทรงเอ่ยกับข้าราชการสำนัก "เจ้ารู้หรือไม่ ข้ายังได้ยินเพลงที่ไพเราะนั้นอยู่ เพลงที่ข้าได้ยินก่อนที่เจ้าตุ๊กแกจะมาร้องให้ฟัง เจ้าจงไปตามคนที่ร้องเพลงมาให้ข้าที"

ดังนั้น ข้าราชการสำนักจึงออกไปป่าวประกาศอีกครั้งหนึ่ง "ใครเป็นคนร้องเพลงที่ไพเราะเมื่อคืนนี้ ก้าวออกมา พระอินทร์ต้องการจะฟังเพลงของเจ้าอีก"

อึ่งอ่างก้าวออกมาข้างหน้าแล้วเอ่ยว่า "ข้าเอง ที่ร้องเพลงอันไพเราะเมื่อคืนนี้" "เจ้าจงบอกข้าเถิดว่าข้าต้องเตรียมอะไรในการแสดงของเจ้าคืนนี้สำหรับพระอินทร์" หนึ่งในข้าราชการสำนักเอ่ยถาม

อิงอ่างก้าวออกมาข้างหน้าแล้วเอ่ยว่า "ข้าเอง ที่ร้องเพลงอันไพเราะ
เมื่อคืนนี้"

"เจ้าจงบอกข้าเถิดว่าข้าต้องเตรียมอะไรในการแสดงของเจ้าคืนนี้
สำหรับพระอินทร์" หนึ่งในข้าราชการสำนักเอ่ยถาม

"โอ...ท่านต้องเตรียมอ่างใส่น้ำที่มีขนาดพอเหมาะ แล้ววางไว้ที่เชิงบันได
หน้าห้องพระโรงของพระอินทร์" อิงอ่างตอบ

ข้าราชการสำนักได้เตรียมทุกอย่างเสร็จก่อนความมืดจะปกคลุม เมื่อถึง
เวลากลางคืน อิงอ่างก็คลานเข้าไปอยู่ในอ่างใส่น้ำก่อนจะร้องเพลง "อิงงง อ่างง
อิง อ่างง อิง อ่าง"

พระอินทร์ได้ฟังแล้วทรงเอ่ยขึ้นว่า "โอ เพลงของเจ้าช่างไพเราะ ข้าจะให้
เสื้อก็กลายแถบแก่ เจ้า" แล้วอิงอ่างก็ใส่เสื้อก็กระษัตริย์ราชทานนั้น แล้วก็มีผิวเป็นลายแถบ
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในตอนดึกคืนวันนั้น พระอินทร์ก็ได้ยินเสียงอันไพเราะดังแว่วมาอีกครั้ง
"หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง"

พระองค์ทรงรำพึงว่า "เพลงที่เจ้าอิงอ่างร้องเมื่อคืนนี้ก็ไพเราะ แต่มันไม่
เหมือนกับเพลงนี้" แล้วพระองค์ก็ทรงเอ่ยกับข้าราชการ "เจ้ารู้หรือไม่ ข้ายังได้ยินเพลง
ที่ไพเราะนั้นอยู่ เพลงที่ข้าได้ยินก่อนที่เจ้าตุ๊กแกและอิงอ่างจะมาร้องให้ฟัง เจ้าจงไป
ตามคนที่ร้องเพลงมาให้ข้าที"

คราวนี้ข้าราชการบริพาร มาพบแมงง่วน จิ้งหรีดร้องเพลง แล้วก็ถามว่า
"เจ้าร้องเพลงที่ไพเราะเมื่อคืนใช่ไหม"

"ใช่ ข้าเอง ท่านถามทำไมหรือ" แมงง่วนถาม

"โอ...พระอินทร์ต้องการจะฟังเจ้าร้องเพลงอีกครั้งคืนนี้ เจ้าจะไปมั๊ย"

"ได้สิ ฉันจะไป" แมงเงินตอบ

"เจ้าจงบอกข้าเถิดว่าข้าต้องเตรียมอะไรในการแสดงของเจ้าคืนนี้
สำหรับพระอินทร์" หนึ่งในข้าราชการสำนักเอ่ยถาม

"โอ...ไม่ต้องเตรียมอะไรเลย ข้าจะบินไปเกาะที่บนเสาในห้องพระโรง
ของพระอินทร์แล้วก็ร้องเพลง" แมงง่วนตอบ

คืนนั้น ข้าราชการบริพารก็ไม่ต้องเตรียมการอะไรเลย เจ้าแมงง่วน ก็บินไป
เกาะที่เสาในห้องพระโรงขององค์อินทร์ แล้วก็เริ่มต้นร้องเพลง "หย่อง หย่อง หย่อง
หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง"

เมื่อพระอินทร์ได้ฟังเพลง ก็รู้สึกปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง พระองค์จึงเสด็จ
ออกมาที่ห้องพระโรง"ใครกันร้องเพลงแห่งสรวงสวรรค์ " พระองค์ตรัสถาม

"โอ...ข้าพระองค์เอง แฉ่ง่วน จั้งหรีดร้องเพลง ฝ่าบาท " แฉ่ง่วนเอ่ยตอบอย่างถ่อมตัว
"เอาหละ ข้าจะให้รางวัลแก่เจ้า" พระอินทร์ทรงกล่าว "จากนี้เป็นต้นไป เจ้าจะมองเห็นทั้ง
กลางวันและกลางคืน และเจ้าก็ไม่ต้องกินอาหารทั่วไป เจ้าจะมีความสุขกับอาหารจาก
สวรรค์ หยดน้ำค้างจากสวรรค์ " พระอินทร์กล่าว "ขอบพระทัยฝ่าบาท" แฉ่ง่วนตอบ
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แฉ่ง่วน จั้งหรีดร้องเพลง ก็สามารถมองเห็นทั้งกลางวันและ
กลางคืน และมีความสุขกับอาหารจากสวรรค์ นั่นคือ หยดน้ำค้างจากสวรรค์นั่นเอง
และแฉ่ง่วนก็ร้องเพลงต่อไป ให้มนุษย์และเทวดาชื่นชม "หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง
หย่อง หย่อง หย่อง หย่อง"